

**NORWEGIAN A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1**  
**NORVEGIEN A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1**  
**NORUEGO A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1**

Monday 19 May 2003 (morning)  
Lundi 19 mai 2003 (matin)  
Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

---

**INSTRUCTIONS TO CANDIDATES**

- The Bokmål version is followed by the Nynorsk version.
- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Choose either the Bokmål version or the Nynorsk version.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

**INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS**

- La version en Bokmål est suivie de la version en Nynorsk.
- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Choisir ou la version en Bokmål ou la version en Nynorsk.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

**INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS**

- La versión en Bokmål es seguida por la versión en Nynorsk.
- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Elija la versión en Bokmål o la versión en Nynorsk.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.



NORWEGIAN A2 – BOKMÅL VERSION

NORVEGIEN A2 – VERSION EN BOKMÅL

NORUEGO A2 – VERSIÓN EN BOKMÅL

Velg enten del A eller del B.

## DEL A

Analyser og sammenlign de følgende to tekster:

Diskuter likheter og forskjeller mellom tekstene og deres tema(er). Inkluder kommentarer til måten forfatterne bruker elementer som struktur, stemning, bilder og andre stilistiske virkemidler for å få fram sitt budskap.

### Tekst 1 (a)

#### Fremmede Dager

Lengtet vi hjem fra fremmede dager  
var det aldri til den snobbete småbyen  
som bøyd seg utover havet  
og beundret speilbildet av seg selv,  
5 aldri til de flinke næringslivene  
som var så inngiftet med hverandre  
at styre- og representantskapsmøtene ble slektsstevner.

Lengtet vi hjem  
var det aldri til de grådige øynene  
10 bak sømmelige gardiner, aldri  
til det lave pratet som ség rundt tankene  
som kvikkleire og sugde dem ned, ned.  
Og aldri  
til de nedbrente øynene  
15 som blafret av mangel på næring og frisk luft.

Det vi lengtet etter var landskapet  
drivende som en sol gjennom zodiaken av årstider.  
Etter store snøværnetter  
som reiste et telt av stillhet over verden.  
20 Og sommermorgener så tynne og tidlige at de ennå lå  
i gjennomsiktig fostersøvn.  
Det var småtingene, ordene  
som var snodd slik at de passet til sneglehusørene våre.  
Og de sjeldne blikkene som bladde forbi  
25 alle usle sider i oss og bare leste de gode tekstene.

Dette, Alltid dette.  
Bare det.

Kolbjørn Falkeid fra *Opp- og utbrudd*. 1978

**Tekst 1 (b)**

- Skodde kjem sigande, brått og uventa. Snart ser eg ikkje land lenger, berre ein grå, lodden vegg. Sjøen grånar og, det er som eg stikk åra ned i tjukk skodde. Jenta ser redd på oss. Båten vrir litt på seg. Noko rører ved han. Ikkje bårer, men noko anna, noko stort, ukjent og skremmande. Engsteleg vender eg meg mot mannen. –Opne skrinet! seier han, roleg.
- 5 Eg bøyer meg, får av loket. Skrinet er tomt, bortsett frå *ein* ting. Eit sverd. Hardt og blankt og kvast. Med sverdet i handa reiser eg meg, full av sjølvtilitt og mot. – Vekk, du ukjende! Eg har eit sverd, eg er væpna, djerv og farleg! Men det ukjende forsvinn ikkje, grip berre fast om båten, så han ikkje lenger sig fram gjennom sjøen. – Kast sverdet! seier mannen til meg. –Kva?! ropar eg attende. –Kast det på sjøen! Eg gjer som han seier.
- 10 Sverdet landar ute i skodda med eit svakt plask. Straks merkar eg at grepet om båten losnar. Ei skumstripe skjer seg gjennom sjøen dit sverdet landa. –Ro! seier mannen, og vi ror. Rundt oss ligg skodda like tjukk som før. Noko grip tak om båten att. Jenta kryp forskremd mot oss andre. –Sjå i skrinet att! seier faren til meg. Eg løftar loket, og ventar å sjå skrinet tomt. Men det er det ikkje. Skrinet er fylt av skinanede blanke gullpengar. Ein
- 15 skatt! Ein formue! Eg reiser meg og skrik ut: –Eg er rik, eg er mektig, eg kan kjøpe alt i verda! – Kast dei utover sjøen! seier mannen. –Kva?! Ein slik skatt?! – Gull åleine bergar ingen! Eg gjer som han seier, kastar neve etter neve av dei blenkjande myntane ut i skodda. Det ukjende slepper båten, piskar opp sjøen bak oss i vill jakt etter pengane. Med tungt hjarte kaster eg dei aller siste over bord. Vi ror vidare gjennom skodda med seige
- 20 åretak. Endå ein gong er det noko som grip båten, held han fast og klemmer om han, så det knest i borda. –Sjå i skrinet for siste gong! seier mannen. Eg opnar det att, ventar å finne det tomt, men ser bøker. Tallause, tjukke bøker, som opnar seg og blar gjennom seg framfor meg. Bokstavar, tal og kunnskap får meg til å svimre. Med eit fange bøker i armane reiser eg meg og brøler ut: – Eg har kunnskap, eg veit alt, eg kan løyse alle
- 25 vanskar! Men det ukjende slepper ikkje taket, dreg berre båten djupare og djupare ned i sjøen. – Kast bøkene over bord! seier mannen. Tung i hugen sleng eg bok etter bok ut i skodda. Båten løftar seg att, noko slepper han og fossar vekk mot bøkene som flyt av stad.
- Brått ristar det i båten. Kjølen skrapar mot stein. Eg ser opp, skodda er borte. Eg ser klårt og tydeleg att, eg ser jenta i baks kuten, eg ser forbi henne, mot Landet på den andre sida.
- 30 Forvilla reiser eg meg i båten, og snur meg mot det landet vi er komne til. Eg ser oppover mot nokre grå, fattigslige stover på spreidde, steinute jordlappar mellom mørke graner. Magre husdyr leitar etter mat på avbeitte markstykke. Menneske som er like magre og grå, slepar seg og slit i tungt arbeid oppover bakkane. – Men dette er ikkje rett! set eg i. – Har vi rodd i ring og attende?! Dette er ikkje landet på andre sida?!

Magnus Helge Torvanger *Landet på den andre sida* utdrag fra Norsk Barneblad 1987

**DEL B**

*Analysér og sammenlign de følgende to tekster:*

*Diskuter likheter og forskjeller mellom tekstene og deres tema(er). Inkluder kommentarer til måten forfatterne bruker elementer som struktur, stemning, bilder og andre stilistiske virkemidler for å få fram sitt budskap.*

**Tekst 2 (a)**

Hu var sånt der virkelig gudsord fra landet, ikke sant. Hu hadde bare vært i Oslo tre eller fire ganger i hele livet sitt, og det sjæl om fattern hennes hadde jobba her hver dag sia hu var ei småtulle og han ikke fikk mer arbeid i skauen hjemme.—

—Åsså drømmebyen, av alle ting! Hu var så tett i topplokket at det bare var tel å  
5 grine av – du kunne fortelle henne å det sku vera og det bare skei rett inn. Hu trudde visst at a minst var parat tel ei karriere i filmbransjen eller no sånt, når'a først var kommi tel byen og bare smilte pent til alle og gjorde som a blei fortalt. Hue sitt hadde a fylt opp med Det Nye og Mitt Liv og Filmjournalen og jeg veit ikke hva, sminka seg hadde a gjort så friken så en aen vei når a prata me rem, og her satt vi i parken og blåste og hu ikke så  
10 mye som blunka engang. – Slottsparken, ja, sa a med et drømmende uttrykk i aua da vi drøfta hvor vi sku dra på T-banen ner tel byen.

- I Slottsparken har je aldri vøri sia far tok meg med da je var lita. Vi prøvde å foreslå andre ting fordi vi jo fatta at hu kanskje ikke helt var typen – men det va'kke tale om, da Laila først hadde nevnt at vi vanka endel i Slottsparken, ver'e ikke snakk om noe aent  
15 sted.

De ska itte gjera no spesielt for mi skuld, sa a. Je vil at de tar meg med nett dit de bruker å gå en helgakvell. —

— Nå er'e gærnt å si at Mai-Britt var et sånt der pokerfjes som alltid greier seg ut av en hvilken som helst situasjon bare ved å smile glatt, mens det er vårs andre som blir banka.  
20 Kalle hadde mer pokerfjes han, enn jeg hadde, og han røyk jo virkelig på tuppa til slutt. Og bak pokerfjeset til Mai-Britt, lå re først og fremst det at hu var så grenseløst godtruandes. Hu trudde så godt om folk. Jeg trur hu tenkte seg at det bare var å komma seg vekk fra Odalen og inn til byen, så lå lissom hele verda åpen for a. Det var det som var gæli med henne. Og det som var gæli med meg, det var at jeg var så forbitra på hele  
25 den verda hu drømte om at den sto meg langt oppe i halsen. Jeg kunne ikke tenke meg noe verre enn den derre cellofaninnpakka ukebladverda som hu gikk og drømte om.

Det jeg angra så blodig på seinere, det var at det stakk en jævel i meg den kvellen. Istendenfor å si:

–Du Mai-Britt, hør nå her, det er løgn det derre du går og drømmer om, virkeligheten  
30 ække sånn som du trur.

Istendefor å si det, så blei det sånn at jeg bestemte meg for å la bli å si no og vise henne det i steden.

Espen Haavardsholm: *Boka om Kalle og Reinert*. Utdrag fra roman 1979

**Tekst 2 (b)**

Svært mange mener at identitet er viktig for hvorfor ungdom blir tiltrukket subkulturer og dop. I min hovedoppgave går jeg nærmere inn på dette. Hovedpoenget i denne tankegangen er at alle mennesker har behov for selvtillit og å oppleve at de har egenverdi. Dette får vi blant annet gjennom gruppetilhørighet og fellesskap. Men ikke alle finner

5 tilhørighet i de vanlige gruppene i for eksempel skolen og i idretten. For dem fremstår en subkulturell identitet som svært attraktiv og selvtillitsgivende.

Dagens unge har en rekke roller å velge mellom. I et tradisjonelt samfunn var det en selvfølge at medisinmannes sønn selv ble medisinmann, og at en sønn av en husmann ble en husmann. Men i dagens moderne samfunn eksisterer det så mange muligheter at det

10 kan være vanskelig å velge og det er økte krav til de bestemte rollene. I Norge må man i dag oppnå gode karakterer for å få en utdanning. Også utdannelse som leder til praktiske yrker vektlegger nå i større grad teori. Det kan m.a.o. være vanskelig å leve opp til voksensamfunnets forventninger.

Det etablerte samfunnets krav øker samtidig som tilbudet av alternative livsstiler også

15 øker. Hvis man som ung ikke greier å tilpasse seg den rollen slik den forventes, ser man seg om etter en annen. Noen av "rolletilbudene" kommer i form av ekstreme subkulturer som tiltrekker seg relativt få ungdommer (satanisme osv.). Andre ungdomskulturer er større og realt sett mer integrert i samfunnet. (Skatere, hip-hop'ere osv.) Her er housekulturen et godt eksempel fordi den tilbyr en komplett identitetspakke. Man kan

20 kjøpe en plate av The Prodigy i den lokale platebutikken og en sølvbag (et av mange symboler på housekulturen) på Hennes & Mauritz. Dermed er man klar for et houseparty, og man kan føle seg som en "raver" eller "tekofreak". Identiteten som "houser" er lett tilgjengelig og består av koder som er lette å forstå; klær, dans, musikk og en egen terminologi med ord som DJ, rave, smart drinks og "knipse E'er". F.eks har dans ikke

25 bare en funksjon i seg selv, en opplevelsesverdi, men den fyller også en identitetsverdi. Dette kan brukes for å markere hvem man er, markere at man tilhører en gruppe. Alt dette danner et sett identitetsmarkører og dermed kan man definere seg selv i forhold til gruppen og omverdenen. Ecstasy er en del av denne identitetspakken.

Christian Grimsehei fra *Elektronisk ekstase* Opplysningshefte om housekulturen utgitt av Oslo kommune, Rusmiddeletaten 2000





NORWEGIAN A2 – NYNORSK VERSION

NORVEGIEN A2 – VERSION EN NYNORSK

NORUEGO A2 – VERSIÓN EN NYNORSK

*Vel anten del A eller del B.*

## DEL A

*Analyser og samanlikn dei to fylgjande tekstane:*

*Diskuter likskapar og skilnader mellom tekstane og temaet deira. Ta med kommentarar til måten forfattarane brukar element som struktur, stemning, bilete og andre stilistiske virkemiddel for å få fram budskapet sin.*

### Tekst 1 (a)

#### Fremmede Dager

Lengtet vi hjem fra fremmede dager  
var det aldri til den snobbete småbyen  
som bøyd seg utover havet  
og beundret speilbildet av seg selv,  
5 aldri til de flinke næringslivene  
som var så inngiftet med hverandre  
at styre- og representantskapsmøtene ble slektsstevner.

Lengtet vi hjem  
var det aldri til de grådige øynene  
10 bak sømmelige gardiner, aldri  
til det lave pratet som ség rundt tankene  
som kvikkleire og sugde dem ned, ned.  
Og aldri  
til de nedbrente øynene  
15 som blafret av mangel på næring og frisk luft.

Det vi lengtet etter var landskapet  
drivende som en sol gjennom zodiaken av årstider.  
Etter store snøværnetter  
som reiste et telt av stillhet over verden.  
20 Og sommermorgener så tynne og tidlige at de ennå lå  
i gjennomsiktig fostersøvn.  
Det var småtingene, ordene  
som var snodd slik at de passet til sneglehusørene våre.  
Og de sjeldne blikkene som bladde forbi  
25 alle usle sider i oss og bare leste de gode tekstene.

Dette, Alltid dette.  
Bare det.

Kolbjørn Falkeid frå *Opp- og utbrudd*. 1978

**Tekst 1 (b)**

- Skodde kjem sigande, brått og uventa. Snart ser eg ikkje land lenger, berre ein grå, lodden vegg. Sjøen grånar og, det er som eg stikk åra ned i tjukk skodde. Jenta ser redd på oss. Båten vrir litt på seg. Noko rører ved han. Ikkje bårer, men noko anna, noko stort, ukjent og skremmande. Engsteleg vender eg meg mot mannen. – Opne skrinet! seier han, roleg.
- 5 Eg bøyer meg, får av loket. Skrinet er tomt, bortsett frå ein ting. Eit sverd. Hardt og blankt og kvast. Med sverdet i handa reiser eg meg, full av sjølvtilitt og mot. – Vekk, du ukjende! Eg har eit sverd, eg er væpna, djerv og farleg! Men det ukjende forsvinn ikkje, grip berre fast om båten, så han ikkje lenger sig fram gjennom sjøen. – Kast sverdet! seier mannen til meg. – Kva?! ropar eg attende. – Kast det på sjøen! Eg gjer som han seier.
- 10 Sverdet landar ute i skodda med eit svakt plask. Straks merkar eg at grepet om båten losnar. Ei skumstripe skjer seg gjennom sjøen dit sverdet landa. – Ro! seier mannen, og vi ror. Rundt oss ligg skodda like tjukk som før. Noko grip tak om båten att. Jenta kryp forskremd mot oss andre. – Sjå i skrinet att! seier faren til meg. Eg løftar loket, og ventar å sjå skrinet tomt. Men det er det ikkje. Skrinet er fylt av skinanede blanke gullpengar. Ein
- 15 skatt! Ein formue! Eg reiser meg og skrik ut: – Eg er rik, eg er mektig, eg kan kjøpe alt i verda! – Kast dei utover sjøen! seier mannen. – Kva?! Ein slik skatt?! – Gull åleine bergar ingen! Eg gjer som han seier, kastar neve etter neve av dei blenkjande myntane ut i skodda. Det ukjende slepper båten, piskar opp sjøen bak oss i vill jakt etter pengane. Med tungt hjarte kaster eg dei aller siste over bord. Vi ror vidare gjennom skodda med seige
- 20 åretak. Endå ein gong er det noko som grip båten, held han fast og klemmer om han, så det knest i borda. – Sjå i skrinet for siste gong! seier mannen. Eg opnar det att, ventar å finne det tomt, men ser bøker. Tallause, tjukke bøker, som opnar seg og blar gjennom seg framfor meg. Bokstavar, tal og kunnskap får meg til å svimre. Med eit fange bøker i armane reiser eg meg og brøler ut: – Eg har kunnskap, eg veit alt, eg kan løyse alle
- 25 vanskar! Men det ukjende slepper ikkje taket, dreg berre båten djupare og djupare ned i sjøen. – Kast bøkene over bord! seier mannen. Tung i hugen sleng eg bok etter bok ut i skodda. Båten løftar seg att, noko slepper han og fossar vekk mot bøkene som flyt av stad.
- Brått ristar det i båten. Kjølens skrapar mot stein. Eg ser opp, skodda er borte. Eg ser klårt og tydeleg att, eg ser jenta i bakskuten, eg ser forbi henne, mot Landet på den andre sida.
- 30 Forvilla reiser eg meg i båten, og snur meg mot det landet vi er komne til. Eg ser oppover mot nokre grå, fattigslige stover på spreidde, steinute jordlappar mellom mørke graner. Magre husdyr leitar etter mat på avbeite markestykke. Menneske som er like magre og grå, slepar seg og slit i tungt arbeid oppover bakkane. – Men dette er ikkje rett! set eg i. – Har vi rodd i ring og attende?! Dette er ikkje landet på andre sida?!

Magnus Helge Torvanger Landet på den andre sida utdrag frå Norsk Barneblad 1987

**DEL B**

*Analyser og samanlikn dei to fylgjande tekstane:*

*Diskuter likskapar og skilnader mellom tekstane og temaet deira. Ta med kommentarar til måten forfattarane brukar element som struktur, stemning, bilete og andre stilistiske virkemiddel for å få fram bodskapen sin.*

**Tekst 2 (a)**

Hu var sånt der virkelig gudsord fra landet, ikke sant. Hu hadde bare vært i Oslo tre eller fire ganger i hele livet sitt, og det sjæl om fattern hennes hadde jobba her hver dag sia hu var ei småtulle og han ikke fikk mer arbeid i skauen hjemme.—

—Åsså drømmebyen, av alle ting! Hu var så tett i topplokket at det bare var tel å  
5 grine av – du kunne fortelle henne å det sku være og det bare skei rett inn. Hu trudde visst at a minst var parat tel ei karriere i filmbransjen eller no sånt, når'a først var kommi tel byen og bare smilte pent til alle og gjorde som a blei fortalt. Hue sitt hadde a fylt opp med Det Nye og Mitt Liv og Filmjournalen og jeg veit ikke hva, sminka seg hadde a gjort så friken så en aen vei når a prata me rem, og her satt vi i parken og blåste og hu ikke så  
10 mye som blunka engang. – Slottsparken, ja, sa a med et drømmende uttrykk i aua da vi drøfta hvor vi sku dra på T-banen ner tel byen.

- I Slottsparken har je aldri vøri sia far tok meg med da je var lita. Vi prøvde å foreslå andre ting fordi vi jo fatta at hu kanskje ikke helt var typen – men det va'kke tale om, da Laila først hadde nevnt at vi vanka endel i Slottsparken, ver'e ikke snakk om noe aent  
15 sted.

De ska itte gjera no spesielt for mi skuld, sa a. Je vil at de tar meg med nett dit de bruker å gå en helgakvell. —

— Nå er'e gærnt å si at Mai-Britt var et sånt der pokerfjes som alltid greier seg ut av en hvilken som helst situasjon bare ved å smile glatt, mens det er vårs andre som blir banka.  
20 Kalle hadde mer pokerfjes han, enn jeg hadde, og han røyk jo virkelig på tuppa til slutt. Og bak pokerfjeset til Mai-Britt, lå re først og fremst det at hu var så grenseløst godtruandes. Hu trudde så godt om folk. Jeg trur hu tenkte seg at det bare var å komma seg vekk fra Odalen og inn til byen, så lå lissom hele verda åpen for a. Det var det som var gæli med henne. Og det som var gæli med meg, det var at jeg var så forbitra på hele  
25 den verda hu drømte om at den sto meg langt oppe i halsen. Jeg kunne ikke tenke meg noe verre enn den derre cellofaninnpakka ukebladverda som hu gikk og drømte om.

Det jeg angra så blodig på seinere, det var at det stakk en jævel i meg den kvellen. Istendenfor å si:

—Du Mai-Britt, hør nå her, det er løgn det derre du går og drømmer om, virkeligheten  
30 ække sånn som du trur.

Istendefor å si det, så blei det sånn at jeg bestemte meg for å la bli å si no og vise henne det i steden.

Espen Haavardsholm: *Boka om Kalle og Reinert*. Utdrag frå roman 1979

**Tekst 2 (b)**

Svært mange mener at identitet er viktig for hvorfor ungdom blir tiltrukket subkulturer og dop. I min hovedoppgave går jeg nærmere inn på dette. Hovedpoenget i denne tankegangen er at alle mennesker har behov for selvtillit og å oppleve at de har egenverdi. Dette får vi blant annet gjennom gruppetilhørighet og fellesskap. Men ikke alle finner

5 tilhørighet i de vanlige gruppene i for eksempel skolen og i idretten. For dem fremstår en subkulturell identitet som svært attraktiv og selvtillitsgivende.

Dagens unge har en rekke roller å velge mellom. I et tradisjonelt samfunn var det en selvfølge at medisinmannes sønn selv ble medisinmann, og at en sønn av en husmann ble en husmann. Men i dagens moderne samfunn eksisterer det så mange muligheter at det

10 kan være vanskelig å velge og det er økte krav til de bestemte rollene. I Norge må man i dag oppnå gode karakterer for å få en utdanning. Også utdannelse som leder til praktiske yrker vektlegger nå i større grad teori. Det kan m.a.o. være vanskelig å leve opp til voksensamfunnets forventninger.

Det etablerte samfunnets krav øker samtidig som tilbudet av alternative livsstiler også

15 øker. Hvis man som ung ikke greier å tilpasse seg den rollen slik den forventes, ser man seg om etter en annen. Noen av ”rolletilbudene” kommer i form av ekstreme subkulturer som tiltrekker seg relativt få ungdommer (satanisme osv.). Andre ungdomskulturer er større og realt sett mer integrert i samfunnet. (Skatere, hip-hop’ere osv.) Her er housekulturen et godt eksempel fordi den tilbyr en komplett identitetspakke. Man kan

20 kjøpe en plate av The Prodigy i den lokale platebutikken og en sølvbag (et av mange symboler på housekulturen) på Hennes & Mauritz. Dermed er man klar for et houseparty, og man kan føle seg som en ”raver” eller ”tekofreak”. Identiteten som ”houser” er lett tilgjengelig og består av koder som er lette å forstå; klær, dans, musikk og en egen terminologi med ord som DJ, rave, smart drinks og ”knipse E’er”. F.eks har dans ikke

25 bare en funksjon i seg selv, en opplevelsesverdi, men den fyller også en identitetsverdi. Dette kan brukes for å markere hvem man er, markere at man tilhører en gruppe. Alt dette danner et sett identitetsmarkører og dermed kan man definere seg selv i forhold til gruppen og omverdenen. Ecstasy er en del av denne identitetspakken.

Christian Grimsehei frå *Elektronisk ekstase* Opplysningshefte om housekulturen utgjeven av Oslo kommune, Rusmiddeletaten 2000